

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/222/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201932
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618201932.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, o zaplatenie 4 775,86 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4 775,86 € spolu s úrokom 225,94 €, spolu s úrokmi z omeškania 2,52 €, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 4 823,12 € od 20.11.2018 do 21.11.2018, zo sumy 4 775,86 € od 22.11.2018 o zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanému zaplatenia istiny 4 775,86 € spolu s úrokom 225,94 €, spolu s úrokmi z omeškania 2,52 €, spolu s úrokom 13,90% ročne z nezaplatennej istiny 4 823,12 € od 20.11.2018 do 21.11.2018, z nezaplatennej istiny 4 775,86 € od 22.11.2018 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 4 823,12 € od 20.11.2018 do 21.11.2018, z nezaplatennej istiny 4 775,86 € od 22.11.2018 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 225,94 € od 20.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.09.2015 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 000000000248957, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 6 000 €. Poskytnutý úver a úroky sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splácať do 16.09.2024. Zmluva má podľa žalobcu náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca ako banka preveril pred poskytnutím úveru žalovaného ako žiadateľa ohľadom jeho schopnosti splácania úveru. Po vyčerpaní úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 19.11.2018 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou / opakovaným upozornením zo dňa 14.09.2018. Pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala 5 111,58 € a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 4 823,12 €, úrokov 225,94 €, úrokov z omeškania 2,52 €, poplatkov 60 €, ktoré si žalobca neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 0 €. Žalovaný po zosplatení úveru do podania žaloby uskutočnil úhrady spolu vo výške 47,26 €, o ktoré bol znížený jeho dlh.

(3) Ako dôkazy navrhol žalobca vykonať Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Sadzobník poplatkov účinný ku dňu uzavretia zmluvy, doklady o preverení bonity žalovaného, druhú

upomienku / opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania - do predčasného zosplatenia, Prehľad splácania - po predčasnom zosplatení, prepočet zmluvných úrokov do zosplatenia, prepočet úrokov z omeškania do zosplatenia.

(4) Súd žalobu doručil dňa 13.02.2019 do vlastných rúk žalovanému. Umožnil mu v určenej lehote sa k žalobe vyjadriť a zároveň ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovaný svoje právo nevyužil a v súdom určenej lehote sa k žalobe nevyjadril.

(5) Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, na ktoré sa neustanovil zástupca žalobcu, hoci bol naň riadne a včas predvolaný. Svoju neúčast' ospravedlnil, pričom nežiadal z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania. Neustanovil sa ani žalovaný, ktorému bolo predvolanie riadne doručené fikciou doručenia (neprevzal ho v odbernej lehote). Súd preto v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal bez prítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaného.

(6) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o spotrebiteľskom úvere na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 5 až 6, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. na č.l. 8 až 17, Obchodnými podmienkami pre úvery občanom na č.l. 18 až 24, Sadzovníkom poplatkov na č.l. 25 až 28, Opakovaným upozornením na č.l. 29, Výzvou na predčasné splatenie úveru na č.l. 30, Prehľadom splácania na č.l. 31, Prehľadom splácania na č.l. 32, Stavom omeškaných splátok na úvere č.l. 33, Prepočtom zmluvných úrokov na č.l. 34, Prepočtom úrokov z omeškania na č.l. 35 a dokladmi o preverovaní bonity žalovaného na č.l. 36 až 42 a zistil z nich nasledujúci skutkový stav.

(7) Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaný nekonajúci v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 30.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000248957, ktorá má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. V zmluve si okrem iného dohodli výšku úveru 6 000 €, úrokovú sadzbu vo výške 13,9% p.a., poplatok za poskytnutie úveru 180 €, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 4,84 €, výšku anuitnej splátky 97,82 €, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 15.10.2015, počet anuitných splátok 108, splatnosť anuitnej splátky k 15. dňu kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 16.09.2024, výšku RPMN 16,04%, celkovú čiastku, ktorú musí klient zaplatiť 10 744,56 €, odplatu 17,87%, úrok z omeškania 5% p.a. Priemerná RPMN ku dňu uzavretia zmluvy bola podľa zmluvy 15,44%. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko, a.s. a Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., v ktorých sa okrem iného v časti 2.5 nachádza aj definícia anuitného splácania úveru a spôsob jeho splácania (z čoho pozostávajú jednotlivé splátky). V časti 2.8. obsahujú dohodu o možnosti zosplatenia úveru, a to s poukazom na časť 2.8. písm. a) aj v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek dlžnej čiastky do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. Žalobca pred uzavretím zmluvy overoval ekonomickú situáciu žalovaného. Žalobca žalovaného písomne upozornením zo dňa 14.09.2018 upozornil na omeškanie so splácaním úveru vo výške 104,23 €. Zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia celej pohľadávky. Výzvou zo dňa 20.11.2018 ho vyzval na úhradu celej pohľadávky, ktorú vyčíslil na 5 083,49 € s príslušenstvom z dôvodu, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 20.11.2018. Z prehľadov, ktoré žalobca poskytol a ktorých obsah žalovaný nerozporoval vyplýva, že žalovaný splatil len splátky v súhrnnej výške 3 455,83 €, z ktorých bolo započítané na úrok 2 157,95 €, na istinu 1 176,88 € a na poistné 121,- €. Naposledy zaplatil sumu 8,95 € dňa 15.08.2018. Po predčasnom zosplatení zaplatil dňa 21.11.2018 sumu 47,26 €, ktorú žalobca započítal na istinu. Viaceré splátky zaplatil oneskorene, pričom od splátky splatnej 15.09.2018 s výnimkou čiastočnej platby dňa 21.11.2018 neplatil vôbec. Zmluvné úroky, uplatnené do výšky 225,94 €, sú vypočítané z jednotlivých splátok po zohľadnení platieb, ktoré žalovaný vykonal. Úrok za obdobie od 30.09.2015 do 19.11.2018 bol vo výške 2 383,89 € a žalovaný svojimi splátkami na úrok zaplatil sumu 2 157,95 €. Ostáva teda zaplatiť suma 225,94 €. Za obdobie do zosplatenia dlhu bol v omeškani so splácaním splátok, preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% ročne, ktorý vyčíslil na 7,55 €. Z toho zo splátok zaplatených žalovaným započítal na úrok z omeškania sumu 5,03 €, teda ostáva zaplatiť úrok z omeškania (do 19.11.2018) vo výške 2,52 €.

(8) ej7ienky poskytnutia úverov. skom elené JUDr. úhradu dlhu. . tovať. Boli zaslané 4 upomienky v súlade so splátkou úveru e-mailPodľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 30.09.2015 (ku dňu uzavretia zmluvy, ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

(9) Podľa § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba

alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(10) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(11) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(12) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(13) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(14) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(15) Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

(16) Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uzavreli dňa 30.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ. Zmluva má všetky podstatné náležitosti, a teda je platná. Žalobca poskytol žalovanému na podklade zmluvy plnenie (úver), pričom žalovaný úver riadne a včas nesplácal. Riadne a včas nezaplatil najmenej splátky splatné od augusta 2018 do novembra 2018. V zmluve o úvere bolo dohodnuté, že v prípade nesplácania splátok riadne a včas môže veriteľ zosplatiť celý úver (čl. 2.8 písm. a) Obchodných podmienok). Žalobca žalovaného upozornil upozornením zo dňa 14.09.2018 na možnosť uplatnenia tohto práva, pričom ho vyzval na dodatočné splnenie svojej povinnosti. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky okrem sumy 47,26 € zaplatenej dňa 21.11.2018 nezaplatil. Žalobca preto dňa 20.11.2018 dlh zosplatiť. Zosplatenie bolo vykonané v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, je teda platné.

(17) Dlh žalovaného bol podľa listinných dôkazov predložených žalobcom ku dňu 20.11.2018 (žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel) vo výške 4 775,86 € (dlžná nezaplatená istina), vo výške 225,94 € (dlžné nezaplatené úroky do zosplatenia), vo výške 2,52 € (dlžné nezaplatené úroky z omeškania do zosplatenia). Žalovaný svoj dlh nezaplatil, preto súd priznal žalobcovi istinu 4 775,86 €, úrok 225,94 €, úrok z omeškania 2,52 €.

(18) Žalovaný je so zaplacením svojho dlhu v omeškaní. Žalobcovi preto patrí v súlade s § 517 ods. 2 OZ popri istine aj úrok z omeškania. Jeho výška bola dohodnutá v zmluve na 5% p.a. Vzhľadom k tomu, že dohoda o výške úroku z omeškania nie je v rozpore s ustanovením § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania. Do predčasného zosplatenia dňa 20.11.2018 ho žalobca vyčíslil na 2,52 €, pričom toto vyčíslenie súd považuje za súladné s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto ho súd žalobcovi priznal. Žalovaný je však aj po 20.11.2018 ďalej v omeškaní, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 823,12 € (z dlžnej istiny ku dňu 20.11.2018) od 20.11.2018 do zaplatenia sumy 47,26 € (dňa 21.11.2018) a potom s prihliadnutím na čiastkovú platbu zo sumy 4 775,86 € od 22.11.2018 do zaplatenia.

(19) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(20) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu splatnosti. Na určenie dlhšej lehoty splatnosti súd dôležitý dôvod nezistil. Rozhodnutie o splatnosti vo výroku rozsudku však nebráni stranám sporu dohodnúť sa na inej lehote splatnosti, prípadne na splácaní prisúdenej sumy v splátkach.

(21) Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

(22) Keďže žalovaný na podklade zmluvy úver čerpal, má žalobca nárok aj na dohodnutý úrok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 13,90% ročne. Súd sa však nestotožnil s právnym názorom, že tento mu patrí aj po zosplatnení dlhu. Súd registruje rozhodnutia, na ktoré žalobca poukázal v žalobe, na podklade ktorých bolo rozhodnuté o priznaní úrokov aj po zosplatnení pohľadávky. Na druhej strane je však aj množstvo rozhodnutí, kde bolo rozhodnuté opačne, totiž že veriteľovi patria úroky len do doby splatnosti dlhu. Nemožno teda konštatovať, že by rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje, tvorili ustálenú rozhodovaciu prax. Súd len príkladom poukazuje na rozhodnutia z neskoršieho obdobia, ako uvádza žalobca, kde bol súdmi prijatý iný právny záver ohľadom úrokov po zosplatnení pohľadávky. Napr. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 12.04.2018 vo veci sp. zn. 12Co/16/2018 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, v ktorom súd nepriznal žalobcovi úroky po zosplatnení dlhu. Obdobne Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 16.08.2018 vo veci sp. zn. 19Co/81/2018, rovnako aj v rozsudku zo dňa 27.12.2018 vo veci sp. zn. 27Co/279/2018, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 05.09.2018 vo veci sp. zn. 25Co/352/2017, Krajský súd v Trnave v rozsudku zo dňa 21.01.2019 vo veci sp. zn. 23Co/60/2018. Hoci teda súdna prax nie je jednoznačná a aj tunajší súd v minulosti v obdobných veciach rozhodoval rozdielne, v súčasnosti je podľa názoru súdu možné pozorovať v rozhodovacej praxi príklon k záveru, že veriteľovi patrí nárok na úrok len do (predčasného) zosplatnenia dlhu.

(23) Preto súd žalobcovi úrok za obdobie od 20.11.2018 do zaplatenia vôbec nepriznal. Súd vychádzal z toho (ako bolo uvedené aj v rozhodnutiach odvolacích súdov, na ktoré súd v predchádzajúcom odseku poukazuje, z ktorých súd cituje záver, z ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje), že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Súd pri prijatí takéhoto právneho záveru prihliadal aj na to, že Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v

ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovia v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci sa ústavný súd v citovanej veci nezaoberal meritom sporu, považoval odôvodnenie rozsudku v takom zmysle, ako je uvedené aj v tomto odseku odôvodnenia, za ústavne konformné.

(24) Súd nepriznal žalobcovi ani uplatnený úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 225,94 € od 20.11.2018 do zaplatenia a v tejto časti tiež žalobu zamietol. Riadil sa pritom nasledujúcimi úvahami.

(25) Príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 OZ). Zákonodarca v citovanom zákonom ustanovení rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchylením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobcovi uplatnený úrok z omeškania (príslušenstvo) z úroku (z príslušenstva) nepriznal.

(26) K nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku žalobca poukázal na tri rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeden rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktoré mu úrok z omeškania z úroku priznali. Súd však musí poukázať na neskoršie rozhodnutia, kde sa krajské súdy priklonili k názoru, že úroky z omeškania z úrokov žalobcovi nepatria. Súd poukazuje na dve rozhodnutia, ktoré sa týkajú priamo žalobcu, a to rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2018 vo veci 6Co/143/2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2018 vo veci 6Co/53/2018, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré sa týka inej banky ako žalobcu, a to zo dňa 22.05.2018 vo veci 8Co/78/2017. Takisto aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 23.01.2019 vo veci sp. zn. 17Co/94/2018, kde je žalobcom rovnaký žalobca, ako v tomto spore. Vo všetkých uvedených konaniach sa krajské súdy zhodli, že žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepatrí. Z posledného uvedeného rozhodnutia súd cituje záver, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „...odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ustanovenia § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročenie úrokov je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

(27) Nie je možné teda tvrdiť, že existuje v tejto otázke ustálená súdna prax, ktorá by nárok žalobcu potvrdzovala. Súd sa pri rozhodovaní priklonil k neskorším právnym názorom krajských súdov a tak, ako je uvedené v odseku 25 odôvodnenia tohto rozsudku, žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepriznal.

(28) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(29) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(30) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovaného a dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Posúdil pritom predmet sporu a časť, v ktorej bol žalobca neúspešný. Žalobca bol neúspešný len v časti uplatneného príslušenstva, ktoré ale netvorí samostatný predmet konania. V časti uplatnenej istiny a kapitalizovaného príslušenstva bol v plnom rozsahu procesne úspešný. Pri posudzovaní miery procesného úspechu sa súd riadil rovnakými zásadami, ako pri rozhodovaní o súdnych poplatkoch, kedy sa do základu pre výpočet zahŕňa príslušenstvo len vtedy, ak tvorí samostatný

predmet konania. Analogicky túto zásadu súd aplikoval aj na posúdenie miery procesného úspechu v spore. V tej časti, ktorá tvorí kapitalizovaný predmet konania (istina, vyčíslené príslušenstvo) bol žalobca v plnom rozsahu procesne úspešný, preto mu súd priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

(31) O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.